

Nacka tar bladet från munnen — skriver själv i Sport i Bild: JAG HADDE

Sport-foto: Jan Ehnemark

PROFFSLÖN I HAMMARBY!

Vad tycker ni om min nya dräkt? Den tillhör Kärrtorps förening, där jag från och för år skall visa mina konster i.

38 års ålder börjar jag en trär, säger tack och adjö till Hammarby. Alla, fattiga Hammarby begär 1000 kr för att släppa mig fri kort karens. Nu har den sumprutats till 5 000 kr och en Hammarby—Kärrtorp, var "Bajen" ska få inkomster. En fin uppgörelse för Söderbrö som bara betalade 5 000 kr för mig, när de löste ut mig från Hammarby.

Vi har haft vissa utgifter för reklam, säger "Stabben" Ahlner, Hammarbys PR-man. Jag måste säga att jag retar mig över det snacket. Det verkar precis som jag inte gjort någonting.

Jag började spela organiserad fotboll 1943 i ett kvarterslag som Stjärnan. Ett år senare gick jag över till Hammarby, och där spelade jag i fem år. Jag kostade pengar på den tiden. 1949, när jag byttade över till AIK, fick jag 1000 kr, och så ekiperade jag mig till tå hos Sörmans, där jag blev lagledaren i AIK. "Ban-Ohlsson" var anställd. När jag blev mycket Hammarby fick av honom mycket pengar. Jag känner jag inte till.

Min comeback på Söder ägde rum den 8 maj 1964. Mot Karlstad i div II.

Året dessförinnan hade jag helt och hållet vilat från fotboll. Jag fick nerverna förstörda på Sicilien, där jag representerade Palermo under min sista säsong i italienska ligan. Jag började käka tabletter, som frätte sönder magsäcken, och så småningom pajade jag helt och hållet ihop. Jag spydde upp 2½ liter blod och det är ganska mycket, eftersom man bara lär ha 5 liter i kroppen.

Uppriktigt sagt: jag stod med ena dojan i jordgubbslandet och trodde att jag skulle få ta ner skylten.

Men läkarna i Milano lyckades få mig på benen igen. De sade att jag hade min fina fysik att tacka för det. Efter sjukhusbehandlingen fick jag order om att ta det lugnt i tre månader. Jag skulle bara äta, dricka och vila.

Redan efter två månader — i mars 1964 — började jag emellertid träna med Hammarby. Jag är tacksam mot min gamla klubb, som gav mig chansen att komma tillbaka, men alla skall veta att det var jag själv som fick göra grovjobbet. Jag stlet som ett djur med snöpulvning ute vid Hellasgården. Började med 20 minuter åt gången och ökade sedan på undan för undan tills jag kom i form.

I maj, när jag debuterade i serien, hade Hammarby 6 721 åskådare i div II mot Karlstad. Därefter var det toppsiffror hela våren, 5 920 mot Västerås borta och 7 799 mot Sandviken hemma, nytt publikrekord (4 500) i Sunne och snudd på rekord (4 340) i Sundbyberg.

Till seriefinalen mot Brage på Stadion kom det 18 025 åskådare, vilket var detsamma som nytt rekord för Hammarby som div II-lag. Och i returmötet i Borlänge hade man 8 511 betalande. Brages kassör kom själv fram och tackade mig efteråt.

Det var länge sedan vi hade så mycket folk.

Hammarby avlönade mig med 2 000 kr i månaden så länge säsongen pågick. Vår ordförande Lennart Nynan förklarade att det var en supporter som stod för den utgiften. Jag vet inte vem det var och har aldrig fått tillfälle att tacka honom, men om man tänker på hur mycket folk jag drog, så får man nog säga att jag gjorde rätt för pengarna.

I Allsvenskan fick jag ersättning efter ett annat system. Med 500 kronor för hemmamatcher och 400 kr för bortamatcher.

Och 1966 var det div II-spel igen. Då fanns det många som ansåg att jag förlorat mitt attraktionsvärde, men siffrorna talar ett annat språk.

Hammarby inledde serien utan mig och hade då 12 193 åskådare i sammanlagd publik på sju matcher. Därefter gjorde jag comeback mot Sandvikens IF (2—1) och Västerås (5—1). Dessa två matcher lockade mera folk (sammanlagt 14 888) än de sju andra tillsammans.

På Hammarbys pluskonto får man sätta att klubben ordnade ett jobb för mig när jag återvände till Sverige. Jag blev bilförsäljare. Men Volkswagenfabriken i Västtyskland hann inte med att tillverka så många bilar som jag ville, så jag slutade. Och blev matförsäljare i stället. Det ordnade jag själv.

Nu säljer jag en bok som heter Världsfotboll. Det är bara att ringa 41 66 02, så står jag till tjänst. Gamla gubben Skoglund ger inte upp.

I vintras lade jag på hullet, fem kilo närmare bestämt, men till seriestarten ska jag vara i form och hjälpa Kärrtorp. Vi tränar för fullt.

Jag tycker att jag kan säga adjö till Hammarby med gott samvete.

Om "Stabben" Ahlner hävdar att klubben fostrat mig och lagt ut pengar för mig, så måste jag erkänna att min motprestation faktiskt inte varit så dålig den heller. Fortsättning!

Lennart Nacka Skoglund
I NÄSTA NUMMER: NACKAS SYN PÅ DAGENS FOTBOLL!

Jag tjänade Nacka kosing åt Hammarby! När han gjorde svensk comeback — mot föga attraktiva Karlstad — drog han nära 10 000 åskådare till Hovet. Och jag fick lekstuga med en egen plats i kassan. Styrman.